

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska

00-716 WARSZAWA
ul. Bartycka 110A
tel.: 22 651-07-07; 22 651-06-60

fax: 22 651-06-76
e-mail: warszawa@wios.warszawa.pl
http://www.wios.warszawa.pl

adres do korespondencji:

DELEGATURA WIOŚ w PŁOCKU
09- 402 PŁOCK, ul. Kolegialna 15
tel.: 24 264-51-99
fax: 22 651-07-07 w.4000
e-mail: plock@wios.warszawa.pl
PL-IN.7024.22.2019.RS
(za zwrotnym potwierdzeniem odbioru)

Płock, 15.11.2019r.

**Samorządowe Kolegium
Odwoławcze w Warszawie**
ul. Kielecka 44,
Warszawa

za pośrednictwem

Wójta Gminy Radziejowice
ul. Kubickiego 10
96-325 Radziejowice

ODWOŁANIE

od decyzji Wójta Gminy Radziejowice z dnia 31 października 2019 r.
znak: RGOS.6236.13.2019.MB, doręczonej w dniu 7 listopada 2019 r.
w sprawie umorzenia postępowania.

Na podstawie art. 16 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 o *Inspekcji Ochrony Środowiska* (Dz.U. z 2019 r. poz. 1355 ze zm.), korzystając z prawa w postępowaniu administracyjnym do wniesienia odwołania na równi z prokuratorem:

wnoszę odwołanie od decyzji Wójta Gminy Radziejowice
z dnia 31 października 2019 r. znak: RGOS.6236.13.2019.MB

wydanej w postępowaniu prowadzonym z urzędu w sprawie wydania decyzji w trybie art. 26 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o *odpadach* (Dz.U. z 2019 roku, poz. 701 ze zm.) o nakazanie Panu [REDACTED] usunięcie odpadów z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania lub magazynowania, zakończonej na podstawie art. 105 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego umorzeniem postępowania w całości jako bezprzedmiotowego.

Zaskarżonej decyzji zarzucam:

- 1) błędne ustalenie stanu faktycznego w zakresie istnienia odpadów na działce o numerze ewidencyjnym 29/86/6, gdzie znajduje się byłe złożę kruszywa

naturalnego „SŁABOMIERZ III”, eksploatowane wcześniej przez stronę, tj. Pana [REDAKTOWANO] w ramach prowadzonej działalności gospodarczej „AUBA-POL” [REDAKTOWANO]

- 2) przeprowadzenie postępowania dowodowego w sposób niepełny i wybiórczy, ograniczając się do oględzin powierzchni terenu, co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi jak wyżej, a w konsekwencji umorzeniem postępowania jako bezprzedmiotowego

Wnoszę o uchylenie zaskarżonej decyzji do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji, celem uzupełnienia materiału dowodowego, w szczególności o oględziny wraz z odkrywką gleby, a o ile organ odwoławczy uzna to za konieczne - także z udziałem biegłego, który sporządzi opinię na okoliczność istnienia odpadów na działce 286/6 i ich rodzaju.

Celem wykazania prawa Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska odnośnie udziału w postępowaniu i wniesienia odwołania powołuję art. 16 ust 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 roku o *Inspekcji Ochrony Środowiska*, gdzie nadano uprawnienia organom ochrony środowiska w postępowaniu administracyjnym toczącym się na skutek złożenia zawiadomienia przez Inspekcję Ochrony Środowiska na prawach przysługujących prokuratorowi, co skutkuje także prawem do wniesienia odwołania.

Przywołaną wyżej decyzją wydaną w trybie art. 105 § 1 Kpa Wójt Gminy Radziejowice działając z urzędu umorzył prowadzone przez siebie, w trybie art. 26 ustawy o *odpadach*, postępowanie administracyjne o nakazanie posiadaczowi odpadów ich usunięcie z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania lub magazynowania.

Postępowanie dotyczyło działki o numerze ewidencyjnym 286/6, będącej własnością Pana [REDAKTOWANO] eksploatowanej wcześniej przez niego w ramach działalności gospodarczej w formie kopalni złoża kruszywa naturalnego „SŁABOMIERZ III”.

Sprawa została wszczęta na skutek stwierdzonego przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska składowania odpadów w miejscu do tego nieprzeznaczonym na terenie po eksploatacji złóż kruszywa „SŁABOMIERZ III” stanowiącym własność Pana [REDAKTOWANO] - ustalonego protokołami kontroli Nr PL 166/2017 wraz z załącznikami (podpisany bez uwag) oraz nr PL 59/2019.

W dniu 7 sierpnia 2019 r. organ wszczął z urzędu postępowanie w trybie art. 26 ustawy o *odpadach*, a w dniu 17 września 2019r. przeprowadzono oględziny terenu zawiadamiając stronę o powyższym. Według uzasadnienia decyzji oględziny nie potwierdziły magazynowania lub składowania odpadów na powierzchni terenu.

Powyższe było podstawą umorzenia postępowania jako bezprzedmiotowego.

Zgodnie z art. 26 ustawy o odpadach posiadacz odpadów jest obowiązany do niezwłocznego usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania.

Z zastrzeżeniem art. 26a, w przypadku nieusunięcia odpadów zgodnie z ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, nakazuje posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, z wyjątkiem przypadku, gdy obowiązek usunięcia odpadów jest skutkiem wydania decyzji o cofnięciu decyzji związanej z gospodarką odpadami, stwierdzenia nieważności, uchylenia lub wygaśnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami.

Zatem kompetencja wójta do wydania decyzji nakazującej usunięcie odpadów nie ogranicza się do powierzchni ziemi, ale odnosi się do wszystkich miejsc nieprzeznaczonych do składowania lub magazynowania odpadów na terenie nieruchomości, także faktu zakopania odpadu pod powierzchnią.

Miejszem takim odnośnie działki 286/6 jest zgromadzenie odpadów pod powierzchnią ziemi wraz z ich przysypaniem, zatem oględziny powierzchni terenu faktycznie wizualnie mogły nie potwierdzić składowania odpadów, co nie znaczy, że na terenie działki 286/6 ich nie ma.

Wcześniejsze kontrole przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska od 2017 roku potwierdziły zasypywanie wyrobiska odpadami, nieuwjętymi w decyzji o rekultywacji składowiska. Zatem na terenie przedmiotowej nieruchomości bezsprzecznie znajdują się odpady, jednak nie wprost na powierzchni ziemi, ale w zagłębieniach byłego wyrobiska, przysypane warstwą gleby.

Decyzją z dnia 31 października 2019 r., będącą przedmiotem odwołania, Wójt Gmina Radziejowice umorzył w całości prowadzone postępowanie, gdyż zdaniem organu stało się ono bezprzedmiotowe. Jako podstawę prawną umorzenia wskazano art. 105 §1 Kpa, natomiast jako okoliczności faktyczne przemawiające za umorzeniem – ustalenie, że na powierzchni działki numer ewidencyjny 286/6 nie stwierdzono (naocznie) obecności zalegających odpadów).

Podstawą ustalenia były wyłącznie oględziny.

W ocenie odwołującego zastosowanie art. 105 §1 Kpa było przedwczesne, gdyż organ nie przeprowadził kompletnego postępowania dowodowego, nie skorzystał między innymi z ustaleń zawartych w protokołach kontroli WIOŚ. Sprawa administracyjna jest bezprzedmiotowa w rozumieniu art. 105 §1 Kpa wtedy gdy nie materialnych podstaw do władczej, w formie decyzji administracyjnej, ingerencji organu administracyjnego. Wówczas jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne pozytywne czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne. Bezprzedmiotowym może być zatem postępowanie zarówno z powodu braku przedmiotu faktycznego do rozpatrzenia sprawy, jak również z powodu braku podstawy prawnej do wydanie decyzji w zakresie żądania. W konsekwencji postępowanie można zakwalifikować jako bezprzedmiotowe gdy sprawa indywidualna nie podlegała i nie podlega

merytorycznemu załatwieniu w drodze decyzji administracyjnej lub postanowienia.

Bezprzedmiotowość orzekania ma miejsce wtedy gdy przedmiot orzekania nie istnieje albo gdy był już objęty ostatecznym rozstrzygnięciem.

Nie można mówić o bezprzedmiotowości orzekania, gdy żaden z istotnych elementów stosunku prawnego nie przestał istnieć i wymaga merytorycznego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia.

W ocenie Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska aktualne są podstawy do wydania decyzji przez Wójta Gminy Radziejowice, gdyż odpady umieszczone w rekultywowanym wyrobisku nie zostały usunięte. Właściciel działki, a jednocześnie posiadacz odpadów nie zaprzeczał temu faktowi.

W ocenie Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska wydanie decyzji o umorzeniu postępowania w sytuacji, gdy należało wydać decyzję merytoryczną stanowi wystarczającą podstawę do skuteczności odwołania.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 8 lutego 2019 r. w sprawie sygn. akt II SA/Kr 1493/18 podstawą faktyczną zastosowania przepisu z art. 26 ust. 2 ustawy z 2012 r. *o odpadach* winno być ustalenie, że na terenie nieprzeznaczonym do składowania lub magazynowania odpadów znajdują się odpady, oraz że spełniona została chociaż jedna z przesłanek negatywnych, a więc: odpady nie mogą lub nie mogły zostać wykorzystane zgodnie z przypisaną im prawem metodą odzysku; lub odpady nie mogą lub nie mogły zostać wykorzystane na potrzeby własne; lub też ilość odpadów uniemożliwiała ich bezpiecznie wykorzystanie.

Podnoszę ponadto, że w toku śledztwa prowadzonego przez Prokuratora Rejonowego w Żyrardowie sygnatura sprawy PR Ds. 1205.2019 o czyn z art. 183 §1 Kodeksu karnego, na skutek zawiadomienia złożonego przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o składowanie odpadów na działce 286/6, dopuszczono dowód z opinii biegłego na okoliczność potencjalnego zagrożenia dla środowiska zgromadzonych odpadów.

W opinii znajdującej się w aktach prokuratorskich, którą wprowadzie organ nie dysponuje, ale której ustalenia znalazły odbicie w treści przytaczanego postanowienia biegły ustalił w sposób nie budzący wątpliwości, że na działce 286/6 znajdują się odpady umieszczone za zgodą [REDAKTOWANE] które nie powinny się tam znaleźć, a konsekwencje należy wyciągnąć na podstawie ustawy *o odpadach*.

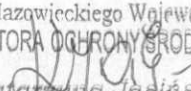
Mając na uwadze powyższe wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

1) Postanowienie o umorzeniu śledztwa z dnia 31 października 2019 w sprawie PR Ds. 1205.2019 Prokuratury Rejonowej w Żyrardowie

Otrzymują:

1. Adresat
2. A/a

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego
INSPEKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA

Katarzyna Jasieńska
Kierownik Delegatury w Plesku

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie Delegatura w Płocku
KANCELARIA REJONOWA
PR Ds-1205-2019
Data: 2019-11-08
RPW/ 33634/2019
X P D N O S

Data: 2019-11-08
RPW/33634/2019 P

POSTANOWIENIE o umorzeniu śledztwa

ODPIS

Żyrardów, dnia 31 października 2019 r.

Sylwia Wawrzyniak – asesor Prokuratury Rejonowej w Żyrardowie,

po zapoznaniu się z materiałami postępowania w sprawie PR Ds. 1205.2019 o czyn z art. 183 § 1 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

postanowila:

umorzyć śledztwo w sprawie zaistniałego od nieustalonego dnia, jednak nie później niż od 24 stycznia 2016r. do 11 marca 2019r. składowania na ternie zamkniętego wyrobiska w miejscowości Słabomierz, woj. mazowieckie przez ustaloną osobę wbrew przepisom ustawy odpadów, w sposób mogący zagrażać życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, tj. o czyn z art. 183 § 1 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k..

Uzasadnienie

Mazowiecki Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska zawiadomił tut. Prokuraturę o możliwości popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku, tj. przestępstwa z art. 183 § 1 k.k. polegającego na sprzecznym z przepisami prawa gospodarowaniu odpadami w sposób mogący spowodować istotne obniżenie jakości wody i powierzchni gleby.

W toku podejmowanych w sprawie czynności ustalono następujące okoliczności stanu faktycznego:

W okresie od dnia 11 marca 2019r. do dnia 06 maja 2019r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie Delegatura w Płocku (dalej: „WIOŚ”) działając na podstawie art. 9 ustawy z dnia 20 lipca 1991r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018r., poz. 1471 z późn. zm.) w zw. z art. 49 ustawy z dnia 6 marca 2018r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018r., poz. 646 z późn. zm) przeprowadzili u [redacted] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „AUBA – POL” [redacted] ul. Żyrardowska 15, 96-325 Słabomierz, gmina Radziejowice, powiat żyrardowski interwencyjną kontrolę wyrobiska „Słabomierz III” stanowiącego działki gruntu o nr ewid. 286/1 i 286/2 w Słabomierzu.

Inspektorzy WIOŚ dokonali oględzin terenu eksploatacji złóż kruszywa „Słabomierz III” z zamiarem poboru przez pracowników z Centralnego Laboratorium Badawczego Oddział w Warszawie Pracownia w Płocku próbek wody i ścieków z zagłębień zlokalizowanych na terenie wyrobiska oraz odpadów, którymi zostało wypełnione wyrobisko.

W trakcie oględzin przedmiotowego wyrobiska stwierdzono, że cały jego teren został prawie w całości wyrównany, pozostały tylko zagłębienia, w których zebrana się woda koloru sino-beżowo-brunatnego i zielonego, zaś w zboczach jego zagłębień miejscami były widoczne wystające odpady z tworzyw sztucznych, tj. folii. W związku z powyższym inspektorzy WIOŚ dokonali poboru próbek odpadów z sześciu miejsc zlokalizowanych w różnych częściach zrehabilitowanego wyrobiska, za wyjątkiem jego środkowej części z

Za zgodność
z oryginałem

KIEROWNIK
Działu Inspekcji

Płock, dnia 15.11.2019r.

Renata Szymborska

Podpisano zgodnie z dekretem z dnia 8.11.2019r.
przez P. Szymborską w systemie EZD
treść dekrety: P. Szymborska

uwagi na obecność odpadów gruzu, kamieni, kawałków cegły i ceramiki na głębokości ok. 30-40 cm od wierzchniej warstwy wyrobiska.

Pobrano próbkę wody z zagłębienia zlokalizowanego w północnej części wyrobiska i oznaczono ją nr 554; próbkę ścieków z rury, która odprowadza zanieczyszczone ścieki z terenu parkingu samochodów ciężarowych, który należy do [REDAKTOWANO] i oznaczono ją nr 555; próbkę wody z zagłębienia zlokalizowanego w południowej części wyrobiska i oznaczono ją nr 556; próbkę wody z zagłębienia zlokalizowanego na południe od wyrobiska (poza zrehabilitowaną częścią wyrobiska), gdzie znajdowała się woda koloru zielonego, po tafli pływały pojedyncze strzępki folii, a w zboczu widoczna była warstwa odpadów tworzywa sztucznego i oznaczono ją nr 557.

Wyniki badań laboratoryjnych wykazały, iż najczystsza woda znajdowała się w zagłębieniu zlokalizowanym na południe od wyrobiska – poza terenem wyrobiska (próbka 557), natomiast wyniki próbki o nr 556 i 554, które zostały pobrane z zagłębień znajdujących się na terenie wyrobiska wykazały, iż woda w tych zagłębieniach jest zanieczyszczona. Wyniki próbki nr 556 prezentowały najwyższe wartości ze wszystkich próbek z wodą w zakresie BZT5 (tj. ponad kilkaset razy wyższą wartość), ogólnego węgla organicznego, ChZT-Cr (ponad kilkadziesiąt razy wyższą wartość) oraz przewodności w 20 °C (kilkukrotnie wyższą wartość) niż próbka 557.

Ściek z rury wykazał śladowe ilości węglowodorów ropopochodnych. Badania w zakresie odpadów wykazały duże ilości substancji organicznych oraz przekroczenie parametrów zawartości antymonu, ołowiu, niklu i cynku.

W ramach kontroli 6 maja 2019r. stwierdzono nieprawidłowości w postaci przetwarzania odpadów w latach 2016-2017 bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach w wyrobisku poeksploatacyjnym „SŁABOMIERZ III”, które skutkuje negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Ponadto stwierdzono odprowadzanie zanieczyszczonych wód opadowych lub roztopowych, ujętych w zamknięty system kanalizacji deszczowej, służącej do odprowadzenia opadów atmosferycznych do wód bez wydanego pozwolenia wodnoprawnego.

WIOŚ w ramach czynności pokontrolnych, na podstawie art. 17 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991r. o Inspekcji Ochrony Środowiska informację o wynikach kontroli przeprowadzonej w dniach od 11 marca 2019r. do 6 maja 2019r. u [REDAKTOWANO] prowadzącego działalność gospodarczą pn. „AUBA – POL” [REDAKTOWANO] ul. Żyrardowska 15, 96-325 Słabomierz, gmina Radziejowice, powiat żyrardowski przekazał Gminie Radziejowice i wniósł o podjęcie odpowiednich działań w ramach posiadanych kompetencji określonych w art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, tj. wydanie decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów, tj. [REDAKTOWANO] usunięcie ich z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania.

Jednocześnie WIOŚ miał wydać decyzję administracyjną wymierzającą karę pieniężną za przetwarzanie odpadów w latach 2016-2017 bez wymaganego zezwolenia.

(protokół kontroli nr PL 59/2019 wraz z załącznikami k. 10-48, zeznania świadka A. Kuropatwa k. 157-159, zeznania świadka A. Wojciechowskiej k. 161-162, zeznania świadka I. Raniszewskiej k. 165-166)

Przesłuchany w charakterze świadka [REDAKTOWANO] zeznał, iż jest właścicielem działki, na której funkcjonowało wyrobisko „Słabomierz III”. Wskazał, iż w tym miejscu prowadzi działalność gospodarczą pod firmą AUBA – POL, której przedmiotem było prowadzenie parkingu dla tirów, baru i pokoi gościnnych. Około 10 lat temu z terenu jego działki była brana ziemia pod budowę obwodnicy Żyrardowa, drogi nr 50. W związku z powyższym po wybraniu ziemi pozostało wyrobisko. Następnie [REDAKTOWANO] uzyskał ze Starostwa Powiatowego w Żyrardowie pozwolenie na rekultywację tegoż wyrobiska, tj. na zasypanie go ziemią, gliną, kamieniami. (...) Na przedmiotowe wyrobisko pracownicy firmy, która budowała obwodnicę Żyrardowa przywozili ziemię, kamienie i glinę. Pracownicy tejże firmy wynajmowali u niego pokoje mieszkalne i w zamian za to, że przywozili mu ziemię, nie

płacili za te pokoje. [REDAKTOWANE] zeznał, iż nie był przy zrzutach ziemi na przedmiotowe wyrobisko. On w tym czasie interesował się barem i hotelem, który prowadził, gdyż z tego się utrzymywał. Natomiast na wwozie tej ziemi na przedmiotowe wyrobisko skorzystał, licząc że zostanie ono zasypane a teren wyrównany. Następnie w roku 2017r. kontrola pracowników WIOŚ na terenie przedmiotowego wyrobiska ujawniła nieprawidłowości polegające na tym, iż w niektórych miejscach ujawniono przysypane śmieci i inne odpady. [REDAKTOWANE] w swoich zeznaniach wskazał, iż nie miał o tym żadnej wiedzy. Przedmiotowe wyrobisko nie jest ogrodzone i może wjechać tam każdy. Kierowcy, którzy przyjeżdżali z tą ziemią nie informowali [REDAKTOWANE] że wwożą ziemię, czy gruz. [REDAKTOWANE] wskazał, że mogło być tak, iż wjeżdżały trzy wywrotki, tj. z ziemią, kamieniami i ze śmieciami. Natomiast śmieci były przysypywane bez jego wiedzy, dlatego on nie miał świadomości, że śmieci w tym miejscu są składowane, gdyż z zewnątrz było widać ziemię. [REDAKTOWANE] na koniec swoich zeznań podał, iż graniczący z nim sąsiad [REDAKTOWANE] ma składowisko śmieci i mogło być tak, że jakiś kierowca co jechał do tegoż sąsiada po prostu przyjechał do jego wyrobiska i wyrzucił te śmieci bez jego wiedzy i zgody. Jednocześnie [REDAKTOWANE] podniósł, iż nigdy by się nie zgodził na gromadzenie takich śmieci. Ponadto oświadczył, iż chciał tylko, aby to wyrobisko zostało zasypane ziemią i gruzem, a nie śmieciami, których nie zna źródła pochodzenia. (zeznania [REDAKTOWANE] k. 143-144)

Przestępstwo stypizowane w art. 183 § 1 k.k. (w wersji obowiązującej przed zmianą ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw /Dz.U. poz. 1579/ tj. do dnia 6 września 2019r.) polega na składowaniu, usuwaniu, przetwarzaniu, dokonywaniu odzysku, unieszkodliwianiu albo transportowaniu odpadów lub substancji w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach.

Przedmiotem ochrony art. 183 k.k. jest bezpieczeństwo ekologiczne środowiska, nienaruszalność środowiska, świat roślinny i zwierzęcy oraz życie i zdrowie człowieka. Przepis ten w szczególności ma na celu zabezpieczenie wody, powietrza oraz powierzchni ziemi przed negatywnym wpływem jaki może mieć na nie niewłaściwe (niezgodne z określonymi normami) postępowanie z odpadami i innymi substancjami. Dobra te mogą zostać zagrożone przez bezprawne, łamiące przepisy postępowanie z odpadami.

Przestępstwo z art. 183 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym. Jest to przestępstwo zagrożenia abstrakcyjno-konkretnego. Nie jest konieczne, by zachowanie polegające na przywozie lub wywozie odpadów lub substancji stworzyło faktyczne zagrożenie dla środowiska, co przemawia za przyjęciem konstrukcji przestępstwa zagrożenia abstrakcyjnego.

W przedmiotowej sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska dr hab. Inż. Sławomira M. Kuberskiego, który w swojej opinii wskazał, iż wyrobisko „Słabomierz III” nie jest składowiskiem odpadów, do którego odnoszą się przepisy art. 104-154 ustawy o odpadach oraz rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie składowisk odpadów.

Jednocześnie biegły stwierdził, iż w trakcie kontroli przeprowadzanej w dniu 11 marca 2019r. przez inspektorów WIOŚ do badań pobrano glebę, a nie problematyczny odpad jako taki. Biegły zakwestionował prawidłowość pobranych próbek do badań. Mianowicie wskazał, iż z obszaru o powierzchni znacznie powyżej 20000 m² pobrano tylko dwie próbki, skoro przepisy wymagają co najmniej 10 z różnych sekcji (§ 9 pkt 3 cytowanego powyżej rozporządzenia). Wyniki można więc odnieść jedynie do konkretnych miejsc (protokół pobrania próbek), a nie do całości terenu. Biegły podał, iż faktem jest, że w/w miejsca pokrywa trudno przepuszczalny materiał, czyli prawdopodobnie gliniasta ziemia, co utrudnia wsiąkanie wód opadowych. Dodatkowo ziemia z próbki 556 jest zanieczyszczona. To co odkryto w takiej kałuży zostało wymyte prawdopodobnie z dość cienkiej warstwy

powierzchniowej najwyżej ~ 25 cm. W ocenie biegłego można na tej podstawie potwierdzić, że ziemię, którą zasypano powierzchnię wyrobiska, wydobyto i przywieziono z jakiegoś bardzo zanieczyszczonego miejsca. Wobec braku informacji o tryskających w tych miejscach źródłach i układach artezyjskich, zdaniem biegłego trudno racjonalnie dowodzić, że stwierdzone zanieczyszczenia wody powierzchniowej związane są bezpośrednio z zasypanymi w złożu odpadami. Biegły podniósł, iż w piśmie Mazowieckiego WIOŚ skierowanym w dniu 3 czerwca 2019r. do przedsiębiorcy stwierdzono, m.in. że próbowano pobrać próbki z większych głębokości przy pomocy ręcznego świdra, ale ze względu na obecność w materiale wypełniającym wyrobisko licznych fragmentów gruzu, betonu, cegieł i kamieni nie udało się wykonać wgłębień większych niż 30-40 cm. Jednak według treści opinii biegłego stan taki wskazuje na pewną nieprawidłowość w wykonaniu rekultywacji. Wyrobisko zgodnie z ogólnie przyjętą praktyką mogło być wypełnione odpadami obojętnymi, tj. piasek, żwir, ziemia kamienie, jak i odpady budowlane (rozdrobnione). Jednak warstwę wierzchnią 1:1,5 m winna stanowić gleba. Powierzchnia ta powinna być ostatecznie obsadzona roślinnością zależną od ustalonego kierunku rekultywacji.

Biegły w swojej opinii wskazał, iż w sprawie zostały przebadane dwie próbki, ale zbadane jakby były odpadami dodatkowo z powierzchni 2 ha i jedynie z warstwy powierzchniowej, tj. ~ 25 cm. Na tej podstawie sformułowano wnioski dotyczące zanieczyszczenia całego, głębokiego na kilka metrów wyrobiska. Biegły podał, iż w sprawie mamy dowód na zabrudzenie/skażenie powierzchni ziemi/terenu tak naprawdę tylko dla jednego miejsca. Dalej biegły wskazał, iż powierzchnię terenu stanowi obecnie ziemia wymieszana z rozdrobnionymi odpadami budowlanymi (beton, cegła, ceramika) dodatkowo zanieczyszczona fragmentami materiałów tworzyw sztucznych. Jednak w ocenie biegłego wszystkie te zanieczyszczenia należą albo do tzw. odpadów neutralnych/obojętnych albo do takich, których rozkład w środowisku trwa co najmniej wiele setek lat (weathering materiałów polimerowych) i nie są one jako takie źródłem rzeczywistego skażenia powietrza, wody i gleby.

Powyższe w ocenie biegłego nie daje żadnych realnych podstaw do przypisania cech czynu opisanego w art. 183 § 1 k. Pozostaje jednak kwestia skażonej wody w kałużach na powierzchni wyrobiska.

W ocenie biegłego po pierwsze, wysoki stopień mętności (zawiesina ogólna) może być efektem silnie rozdrobnionej krzemionki spotykanej w warstwach glin ilastych. Krzemionka jest materiałem dość polarnym (ugrupowania hydroksylowe na powierzchni) i łatwo tworzy koloid w silnie polarnej wodzie.

Po drugie wysoki poziom TOC (OWO). W przypadku jednej z próbek, oznaczonej nr 556 zdaniem biegłego oznacza tyle, że mamy wysoką zawartość węgla organicznego. Jednakże nie zbadano jakie to związki. Dalej biegły podaje, iż mogą to być organiczne związki o dużej toksyczności lub takie, których szkodliwość środowiskowa jest praktycznie żadna. Stosunek $BTZ5/ChZT \approx 1.6$ to typowy wynik dla ścieku surowego. Pomijając inne szczegóły otrzymany wynik oznacza relatywnie wysoką naturalną biorozkładalność zanieczyszczenia. Próbkę pobrano przy niskiej temperaturze otoczenia, co ma wpływ na otrzymane wyniki. Biegły również wskazał na inne czynniki zaburzające (podwyższające wynik) oznaczenia np. zawartość jonów chlorkowych. Te ostatnie są wszechobecne w środowisku i mogą pochodzić z akcji odładzania dróg i parkingów. Biegły stwierdził bardzo niski poziom zanieczyszczeń metalami ciężkimi. Zanieczyszczenie mogło być np. spowodowane przez kilka kropli przepracowanego oleju z maszyn lub ciągników pracujących przy wyrównaniu terenu.

W ocenie biegłego WIOŚ nie wykonał jednak badań mogących wykluczyć szereg z tych podejrzeń i dać obiektywny obraz sytuacji. Wskazane w raportach odpady oczywiście nie powinny znaleźć się w tym miejscu i zostało naruszonych szereg artykułów z ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach. W sensie prawnym są to jednak wykroczenia stypizowane w rozdziale X w/w ustawy w art. 171-194.

Z uwagi na jednoznaczną i kategoryczną opinię biegłego z zakresu ochrony środowiska umorzono śledztwo w niniejszej sprawie wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Biorąc pod uwagę wnioski biegłego, po uprawomocnieniu się niniejszego postanowienia, materiały zostaną wyłączone do przeprowadzenia postępowania w sprawie o wykroczenie.

ASESOR
Prokuratury Rejonowej
w Żarardowie

Sylvia Wawrzyniak
Sylvia Wawrzyniak

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a kpk, art. 325a kpk oraz art. 465 § 2 kpk):

- stronom procesowym,
- instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
- osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk)

Jeżeli organ prowadzący postępowanie nadal nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wydaje ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania lub odmowie jego wszczęcia. W takim wypadku Postanowienie to podlega zaskarżeniu tylko do prokuratora nadrzędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i 1a, może wnieść akt oskarżenia określony w art. 55 § 1 - o czym należy go pouczyć.

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 kpk, przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

ASESOR
Prokuratury Rejonowej
w Żarardowie

Sylvia Wawrzyniak
Sylvia Wawrzyniak

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 k.p.k. odpis postanowienia doręczyć:

Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

09-402 Płock
ul. Kołłątaja 15
PŁ-1N. 7024. 22.10.19. KA

Ze zgodnością
z oryginałem

Płock, dnia 15.11.2019r.

KIEROWNIK
Działu Inspekcji

Renata Szymborska